

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: KYLLINGERNE.

Citation: Kaalund, H. V.: "KYLLINGERNE.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 229. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid78261/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og Alle, som saae det, tyktes det sært;
Naturen havde dem Fjendskab lært,
den havde skilt deres Slægter ad
fra Skabelsens Tid med det bitre Had;
dog aldrig saae man de To at stride,
de spiste og sov ved hinandens Side.

KYLLINGERNE.

-- --

„Jeg fryser, Moder, om mine Ben“. —
„Og jeg har traadt i en Rendesten“. —
„Og jeg er søvnig — og jeg er træet
i mine smaa Vinger — og jeg er mæt.“
„O, lille Moder, o giv os Ly,
vi er saa angst for den sorte Sky!“

Og Hønen dem gjorde saa gjerne tilpas;
men under hendes Vinger var næppe Plads.
De myldred derinde, der var en Larm,
naar En blev kold, blev en Anden varm;
her titted et Hoved, her stak et Par Ben;
men Himlen blev atter lys og ren,
og Solen skinte; da kom tilsyne
Smaakyllingerne under den bløde Dyne.

EDDERKOPPEN.

„Du Edderkop, vil Du til Hækken spinde?
Hvor kan Du Vej over Strømmen finde?
Om Dag og Nat Du løber din Vej,
den brusende Bæk omgaar Du ej.“
„Tys Vandringsmand, hvor ej Flid forslaar,
man ofte ved Taalmod Maalet naaer.“

Dér sad den nu med sit lette Spind.
Da sused en sagte Aftenvind,
den svævende Traad sig til Hækken bandt,
saa den liden Spinderske Vejen fandt;
den havde jo ventet saa ufortrøden,
nu sad den derovre i Aftenrøden.

SVINET OG ANDEN.

Hønen gaar saa vever og ren
og nipper til Gaardens Rendesten;
værre snadrer i Pølen Anden,
den og Svinet ligne hinanden,
de træde op midt i Trug og Fad
og vælte sig i deres egen Mad.